

Gratulálunk Jancsó Eszter kitüntetéséhez

A Magyar Műszaki Értelmiség Napja alkalmából, a TMTE felterjesztésére, a nemzetgazdasági miniszter **Jancsó Eszternek Eötvös Loránd elismerő oklevelét** adományozott, amelyet május 29-én dr. **Lenner Áron**, belgazdaságért felelős helyettes államtitkár adott át. A kitüntetéssel INNOVATEX Textilipari Műszaki Fejlesztő és Vizsgáló Intézet Zrt. tavaly nyugdíjba vonult kémiai osztályvezetőjének, egyesületünk tagjának a több évtizedes munkássága során tanúsított, az ipar, a szabványosítás és a minőségügy érdekében végzett kimagasló tevékenységét ismerték el.

Jancsó Eszter a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikum textiltagozatának elvégzése után, 1972-ben diplomázott okleveles vegyészként az Eötvös Loránd Tudományegyetem természettudományi karának vegyész szakán. Továbbtanulva 1976-ban a Budapesti Műszaki Egyetem vegyészmérnöki karán okleveles textilvegyész szakmérnökként végzett, majd a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán okleveles szakközgazda képzettséget szerzett.

1972-től a Textilipari Kutató Intézetben, majd ennek utódjánál, az INNOVATEX Textilipari Műszaki

Fejlesztő és Vizsgáló Intézet Zrt.-nél dolgozott 2014-ig, nyugdíjba vonulásáig. 1992-től a Kémiai és Mérnökszolgálati Osztály osztályvezetője volt. Jelentős eredményeket ért el a textilipari kémiai anyagvizsgálatok fejlesztésében. Meghatározó feladatokat látott el az Öko-Tex® rendszerben, a hazai, romániai, bulgáriai cégek részére szakmai tájékoztatással, a tanúsítványokhoz szükséges tok koordinálásával. Számos nemzetközi kutatási-fejlesztési projekt intézeti dinálását végezte.

Hat évig szaktárgyakat tanított a Könnyűipari Műszaki Főiskolán. Számos cikke jelent meg különböző szakfolyóiratokban. Az OMIKK által gondozott Környezetvédelmi füzetek sorozatban három önálló kiadvány írása fűződik személyéhez.

A TMTE-nek 1972 óta aktív tagja, a Textilvegyész és Kolorista szakosztály vezetőségében hosszú ideig tevékenykedett. Számos előadást tartott a TMTE keretében rendezett konferenciákon, rendezvényeken.

Tisztelettel gratulálunk Jancsó Eszternek a jól megérdemelt elismeréshez.

Köszöntjük a 95 éves Cseresnyés Gézá

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület ipargazdasági szakosztályának (előzőleg bizottságának) alapítója és hosszabb ideig vezetője, Cseresnyés Géza 2015. június 11-én töltötte be 95. életévét.

1946-ban kezdett dolgozni a textiliparban, ahol elsősorban a munka- és üzemszervezés, valamint a vezetőképzés területén

fejtette ki tevékenységét. Dolgozott a Könnyűipari Minisztériumban, a Könnyűipari Szervezési Intézetnél, vezette a Könnyűipari Módszertani és Továbbképző Intézet vezető-továbbképző osztályát. Több mint három évtizedes munkássága alatt a termelés- és munkaszervezés, az ösztönzési módszerek helyes kialakítása, a szervezőszakember-képzés, a számítástechnikai felkészítés, majd a vezető-továbbképzés volt

munkájának fő területe.

1951 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, főleg az ipargazdasági szakosztályban tevékenykedett. Tagja volt a szakosztály vezetőségének, egészen a 2000-es évek elejéig több cikluson át látta el a szakosztály titkári tiszteit. Részt vett számos munkabizottságban, azok irányításában, rendezvények, konferenciák előkészítésében, szervezésében, megvalósításában. Dolgozott a Szervezési és Vezetési Tudományos Társaságban és több más társadalmi szervezetben. Számos tanulmánya jelent meg, sok szakmai előadást tartott.

Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el, többek között Hevesi Gyula-díjban részesült. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület Kiváló Egyesületi Munkáért érmmel tüntette ki.

95. születésnapja alkalmából jó egészséget kívánunk.

Köszöntjük a 95 éves Varga Ferencet

A budapesti születésű fiatalember az Eötvös Loránd Reál Gimnáziumban érettségizett. Még Goldberger Leó vette fel az óbudai gyárba, ahol mint gépkönyvelő dolgozott. Később a Kelenföldi Textilgyárban volt az üzemgazdasági és kalkulációs osztály vezetője. 1963-ban könyvvizsgálói képesítést szerzett. Kiváló pénzügyi és számviteli szakemberként

többek között a Budapest Pamutnyomóipari Vállalat tervosztályán is dolgozott, majd 1968-tól a Hazai Pamutszövőgyár főkönyvelőjeként folytatta munkáját. 1981-ben vonult nyugdíjba, de tovább sem szakadt el az üzemgazdasági munkától, többek között a Goldberger Textilműveknél, Dunavecsei Konfekciógyárban kamatoztatta tudását és széleskörű tapasztalatit. A Textilszakszervezet Pénzügyi Ellenőrző Bizottságának elnöke volt évtizedekig. A Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete Számvizsgáló Bizottságának és az MSZOSZ Gazdasági Ellenőrző Bizottságának tagjaként

is tevékenykedett. Könnyvizsgálói feladatai mellett az „Életet az éveknek” Országos Nyugdíjas Szövetségének alelnöke, a Tájak, Korok Múzeumok Egyesületnek, és a Szervezési és Vezetési Társaságnak alapító tagja.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek (TMTE) hosszú évekig könyvvizsgálója volt, az Ipartörténeti és Hagyományörző szakosztály aktív tagja.

Szeretettel gratulálunk 95. születésnapján, további jó egészséget kívánva köszöntjük.

Köszöntjük a 85 éves dr. Zalatnay Ottót

Ez év május 8-án ünnepelte *dr. Zalatnay Ottó*, a Magyar Posztógyár nyugalmazott vezérigazgatója 85. születésnapját.

A Széchenyi Gimnáziumban érettségizett, majd 1964-ben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem ipar szakán okleveles közgazdászként végzett. 1966-ban védte meg egyetemi doktori diszertációját, amelyet a textilipari termelésirányítás tárgykörben

készített.

Mindvégig a Magyar Posztógyárban dolgozott, kezdetben osztály- ill. főosztályvezetői, később gazdasági igazgatói beosztásban, 1979-től 1990. évi nyugdíjazásáig pedig mint a vállalat vezérigazgatója. Fő szakterülete a kereskedelmi feladatok összefogása, ill. a korszerű termelésirányítási rendszer kialakítása és működtetése

volt, majd sikeresen vezette a teljes gypjúipari vertikumot.

Oktatott a Könnyűipari Módszertani és Továbbképző Intézet vezetőképzésein, majd az Európa 2000 Szak-középiskolában közgazdaságtant tanított hosszú évekig.

A TMTE-nek 1957 óta tagja, a Gypjú szakosztályban vezetőségi tag volt, több évig pedig az Ipargazdasági szakosztály elnöke volt. Hosszú ideig a TMTE Ellenőrző bizottsága tagjaként végzett precíz és hatékony egyesületi tevékenységet. Emellett ellátta a Szervezési és Vezetési Társaság Igazgatók Klubjának teendőit is. Számos hazai és nemzetközi konferencián tartott előadást, több szakkikket publikált.

Eredményes gazdasági és egyesületi munkáját többek között a Munkaérendrend ezüst fokozatával és MTESZ-díjjal ismerték el.

Szeretettel gratulálunk és hosszú életet kívánva köszöntjük 85. születésnapja alkalmából.

Köszöntjük vas-, gyémánt- és aranydiplomás mérnökeinket

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen – a hagyományokhoz híven – ez évben is kiosztották a 65, 60 ill. 50 évvel ezelőtt végzett egykori mérnök-hallgatóknak a jubileumi okleveleket. Vas-, gyémánt- ill. aranyoklevéllel tüntették ki többek között azokat a 65, 60 ill. 50 évvel ezelőtt a gépészmérnöki és vegyészmérnöki karon végzett hallgatókat is, akik pályafutásukat, vagy annak nagy részét a textiliparban vagy egy ahhoz kapcsolódó más iparágban töltötték el.

Vasdiplomával kitüntetett mérnökök

Faludi Ferenc 1928-ban született Kékesden. Oklevelének megszerzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Textiltechnológia Tanszékén volt tanársegéd, később aspiráns. Esti tanfolyamon hőtechnikai témában tartott előadásokat, valamint a Mérnöki Továbbképző Intézetben oktatta a Nedves levegő fizikája című tantárgyat. Textilgyárak gépészeti berendezései című szakkönyve, amit tankönyvként is használtak, 1951-ben jelent meg. Emellett társszerzője a Légkondicionáló és szellőztető berendezések a textiliparban c. könyvnek is. Kutatómunkáját később a Papíripari Kutató Intézetben folytatta, a szolid és nedves anyagok kötési energiája témakörében. 1956-ban Kanadában telepedett le. A sherbrooki (Quebec) új egyetemen az Alkalmazott Termodinamika tanszék tanára lett. Mivel azonban az iparban kívánt dolgozni, a Kruger Pulp and Paper vállalatnál helyezkedett el, amely Bromptonville-ben eredetileg családi vállalkozásként egy kisebb újságpapírgyár volt, majd világviszonylatban is nagyméretű vállalattá fejlődött. Faludi pályafutását ennél a vállalatnál központi műszaki igazgatói

beosztása fémjelezte, majd ehhez csatlakozva venezuelai, kolumbiai társvállalatok igazgatója lett. 1991-ben vonult nyugdíjba mint a Kruger Inc. igazgatósági tanácsának alelnöke és a külföldi társvállalatok igazgatója. 2011-ben hazaköltözött Budapestre, ma magyar-kanadai kettős állampolgár.

Dr. Hajmásy Tibor 1927-ben Kisbéren született. Az egyetem elvégzése után a Textilipari Kutató Intézetnél, ill. jogutódjánál, az INNOVATEXT Textilipari Kutató és Fejlesztő Vállalatnál dolgozott. Kezdetben tudományos munkatárs, 1960-tól tudományos osztályvezető, majd főosztályvezető, 1973-tól tudományos igazgatóhelyettes volt. 1986-tól nyugdíjba vonulásáig, 1990-ig igazgatóként vezette az intézetet. Elnyerte az MTA kutatói ösztöndíját, a Ford Alapítvány kutatói ösztöndíját, valamint 1977-ben az Institute Textile de France ösztöndíját a francia textilkutatás tanulmányozására. Kutatási területéhez tartozott a textílianyagok szerkezete, tulajdonságai és felhasználódása közötti összefüggések feltárása, az orientált polimerek kifáradási mechanizmusát jellemző molekuláris elmélet kidolgozása, a korszerű ruházati, egészségügyi és műszaki textíliák, valamint vizsgálati módszerek és műszerek kifejlesztése. Tizenöt éven át végezte 12 textilipari kutatóintézet nemzetközi mérés-technikai együttműködésének irányítását. Oktatott a Műegyetem vegyészmérnöki karán a műszergyártó szakmérnöki, valamint a textilvegyész szakmérnöki szakon. Nevéhez 5 szakkönyv, 125 műszaki tudományos közlemény és előadás, 10 szabadalom, 30 hazai és nemzetközi szabvány kidolgozása fűződik. 1965 és 1993 között a Textilipari Szakirodalmi Tájékoztató c. OMIKK kiadvány

szerkesztésén dolgozott. 1973-tól tagja volt az MTA Szál- és Rosttechnológiai Bizottságának, 1974-től 1980-ig az MTA Szál- és Rostfizikai Albizottságának, 1986-tól 1990-ig az OMFB plénumának, 1981 és 1987 között a Könnyűipari Műszaki Főiskola Tanácsának. Jelenleg is folytat műszaki tanácsadói szakértői tevékenységet.

Munkássága elismerésül megkapta a Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatát, valamint a Munka Érdemrend ezüst fokozatát. Az egyetem szenátusa 2000-ben arany-, 2010-ben gyémánt-, 2015-ben vasdiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyémántdiplomával kitüntetett mérnökök

Marosi József érettségi után a Magyar Gyapjúfonó- és Szövőgyárban kezdett dolgozni, ahol a helyi laboratórium létrehozásában vett részt. Munka mellett 1955-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen kitüntetéses oklevéllel okleveles vegyészmérnökként végzett. Később, 1970-ben textilvegyszer szakmérnöki képesítést is szerzett.

1953-tól több évtizeden át a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikum, ill. az ebből többször is átalakított oktatási intézmény szaktanáraként tevékenykedett. Kiváló munkát végzett a textilvegyszer technikus képzés megteremtése és fejlesztése terén, döntően ő alakította ki a textilvegyipari szakágazat IV. osztályos tanulói számára a szakmai laboratóriumi gyakorlati foglalkozások tanmenetét és tanműhelyi képzését. Nevéhez fűződik a filmnyomó terem és a tanműhely kialakítása is. Főként alkalmazott szerveskémia (szálasanyag- és színezékkémia) és fizikai-kémia, ill. meghatározóan textilvegyipari kémiai technológiát oktatott. Számos tankönyv szerzője, ill. társszerzője. Nevéhez fűződik a korszerű textilkémiai laboratóriumi feladatlap-rendszer kidolgozása és bevezetése is. A technikus-minősítő képzés Szakmai gyakorlatok c. tankönyvét szintén ő állította össze.

Tanári munkájához kapcsolódott az Országos Műszaki Könyvtárban vállalt szakirodalmi tanácsadás. Az 1960-as években a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszéken meghívott oktatóként, a hallgatói laboratóriumban foglalkozott a hallgatókkal. Tanári munkájáért több elismerésben, 1972-ben Kiváló tanár kitüntetésben részesült.

1963-tól vezető szakfelügyelőként működött, majd a Könnyűipari Minisztérium Oktatási osztályán az országos középfokú textilipari képzést és textil-, bőr- és papíripari vegyészképzést felügyelte és szakmaiellenőrzést, ill. feladatkorrektort tartozott a tantervek ellenőrzésére, az egységes szakmai szóbeli és gyakorlati képesítő tételek kidolgozásának irányítása. Részt vett a Könnyűipari Műszaki Főiskola (jelenleg Óbudai Egyetem, Rejtő Sándor Könnyűipari és Környezetmérnöki Kar) létesítésekor a beruházás előkészítésében.

1973–1982 között a Könnyűipari Minisztérium Módszertani és Továbbképző Intézete igazgatója volt, amely a könnyűipari vezető- és munkástovábbképzés során komoly eredményeket ért el. 1982–1987 között – nyugdíjazásig – az Ipari Szakmai Továbbképző Intézet igazgatóhelyetteseként tevékenykedett.

Számos előadást tartott szakmai és szakoktatási témakörökben. Nagyszámú cikket publikált különböző folyóiratokban.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1959 óta tagja. A Gyapjú-vegyszer szakosztályban több

előadást tartott, az egyesület Oktatási Bizottsága vezetői tagjaként hatékonyan tevékenykedett a szakoktatás fejlesztéséért. A Textilvegyszer és Kolorista Szakosztály, valamint az Ipartörténeti és Hagyományvédő Szakosztály rendezvényein rendszeresen részt vett, jelenleg is tartja a kapcsolatot a szervezetekkel. 2009-ben a Textilipari fejlesztéséért díjban részesült. 2005-ben a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem 50 éves eredményes mérnöki tevékenységét aranydiplomával ismerte el.

Némédi Attila 1930-ban született Budapesten, 1948-tól Kőbányai Fonó fonalfestője, majd 1949-től a KISTEXT-nél dolgozott. 1955-ben szerzett vegyészmérnöki oklevelet. A kikészítő üzem technológiai vezetőjeként számos hazai és külföldi szabadalmat nyújtott be a gazdaságos textilnyomó sűrítők felhasználásának kutatási eredményeiből. Foglalkozott ezen kívül a polinóz szálakból készült textiliák kikészítésével és összehasonlító vizsgálatával. 1959-ben került a Textilipari Kutató Intézetbe, ahol kutatási feladatokkal bízták meg. 1960-ban az Eötvös Loránd Tudományegyetem angol szakán is oklevelet szerzett. 1971-től nyugdíjazásáig, 1990-ig a Graboplastnál dolgozott, mint a kikészítő üzem vezetője. Feladata volt egy új textilkészítő üzem indítása, a géprekonstrukció lebonyolítása, új technológiák, szakszós és folyamatos eljárások kidolgozása, műbőrhordozó céljára szolgáló pamut-, regenerált cellulóz-, poliamid- és poliészterszövetek és kötött kelmék fehéritése, színezése, speciális kikészítése. Számos külföldi, nyugat-európai és amerikai vezető vegyipari és textilgépipari cég meghívására vett részt tárgyalásokon, ill. dolgozott kutatóintézetekben. Itt szerzett ismereteit, kutatási eredményeit neves szaklapokban publikálta.

Munkájáért számos kitüntetést kapott, 1960-ban elnyerte a Kiváló feltaláló cím arany fokozatát. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem 2005-ben arany, 2015-ben gyémántdiplomával ismerte el kimagasló mérnöki teljesítményét.

Aranydiplomával kitüntetett mérnökök

Dr. Druzbaczký Gábor 1941-ben Budapesten született, műegyetemi tanulmányait 1964-ben fejezte be. Első munkahelye a Műszaki Gumigyár volt, majd 1965-ben a Műanyag Kutató Intézetben folytatta pályáját kutató mérnöki beosztásban. Az Intézet műszál osztályán, ill. a Magyar Viscosagyár kísérleti üzemében a polipropilén-szálak gyártásával foglalkozott. 1967-ben a szintetikus szálakkal kapcsolatos kutatások a Magyar Viscosagyárhoz kerültek, így 1968 és 1986 között itt folytatta tevékenységét. Osztályvezetői kinevezése után az új polipropilén-szál-gyártó üzem tervezését, beszerzését, üzembe állítását irányította. Ezt követően egy poliamid-polipropilén kétkomponensű szál gyártására alkalmas kísérleti üzem létrehozásával bízták meg. Főosztályvezetői kinevezését követően munkatársaival egy színes poliamid szőnyegtűző fonal és egy poliamid fröccsöntő granulátum üzem hozott létre. Ezzel egyidejűleg irányítása alatt megoldották a poliakrilnitril-szál folyamatos színezését. 1970-ben műszálgyártó szakmérnöki oklevelet szerzett, 1976-ban megszerezte a kandidátusi fokozatot és a műszaki doktori címet. 1986-tól az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságnál először a könnyűipari, majd a vegyipari főosztályt vezette. 1989 és 2002 között a Byk Chemie GmbH-nál a hazai és néhány kelet-európai országba irányuló értékesítést vezette. 1993-tól a PVC adalékanyagok területén

folytatott műszaki tanácsadói tevékenységet. 2002 végén vonult nyugdíjba.

Elek Imre 1940-ben Hajdúböszörményben született. Egyetemi tanulmányait a Hajdú-Bihar Megyei Textilfeldolgozó Vállalat ösztöndíjasaként végezte és az oklevél megszerzése után ennél a vállalatnál helyezkedett el, mint üzemmérnök. 1973-ban nevezték ki főmérnöknek. Eredményes munkájának köszönhető, hogy a 300 fős varroda folyamatosan bővült és korszerűsödött. Hajdúböszörményben és Hajdúnánáson új, kétemeletes üzemeket építettek és Debrecenben és Egyeken is megnyitottak egy-egy üzemet. Így a vállalat létszáma hét év alatt 1100 főre növekedett. A géppark korszerűsítésén túl bővültek üzleti kapcsolataik is: sikeres bér-munka kapcsolatot alakítottak ki belga, német, spanyol és svájci cégekkel és termékeik eljutottak Csehszlovákiába és a Szovjetunióba is. Ugyanakkor nem szakadt meg kapcsolatuk a hazai nagykereskedelmi vállalatokkal sem. A gazdaságos és eredményes gyártásnak köszönhetően tíz alkalommal nyerték el a Kiváló Vállalat kitüntetését. 1977-ben Elek Imrét kinevezték a vállalat igazgatójának. A rendszerváltás után az új megyei és helyi vezetőség megszüntette munkaviszonyát. Egy hónapra rá megalapította a Tricium Bt.-t, ahol beltag lett, két társa pedig kültagként szerepelt. A társaság egy év alatt 70 fős varrodává fejlődött.

Aktív tevékenységét 2012-ben fejezte be. Munkássága elismeréseként több minisztertanácsi kitüntetés vehetett át, 1988-ban pedig Eötvös Loránd-díjjal tüntették ki.

Dr. Györfi Károly Budapesten, 1941-ben született. Vegyész-mérnöki pályája 1964-ben a Magyar Viscosagyárban kezdődött, a beruházási osztályon dolgozott. 1972-től gyáregység-vezetőként 550 fős gyáregység munkáját irányította. 1975 és 1979 között az Interchimvolokno Nemzetközi Gazdálkodó Egyesülésnél Bukarestben, a KGST mesterségeszál-iparának fejlesztésére vonatkozó koncepciók kidolgozásán dolgozott. 1979-ben visszatért a Magyar Viscosagyárba, ahol anyag- és áruforgalmi főosztályvezetőként folytatta munkásságát. 1984-ben kereskedelmi vezérigazgató-helyettesé neveztek ki. 1987-től a bukaresti, 1988-ban a hágai magyar nagykövetségen kereskedelmi tanácsos. 1988-ban a 100 %-ban holland tulajdonú NEHEM Kft. tanácsadó cég ügyvezető igazgatója lett, makro és ágazati szintű tanácsadással foglalkozott, többek között a magyar kormány részére az Iparfejlesztési Ügynökség létrehozására vonatkozó javaslat kidolgozásában vett részt. Ezzel egyidőben 2010-ig az EGIS Gyógyszergyár Nyrt. befektetési portfólió igazgatója. 1994-ben a Medimpex Kereskedelmi Rt.-hez került, először mint piachálózati igazgató, 1995-től mint külkereskedelmi igazgató dolgozott, 2002–2003 között a cég elnöke-vezérigazgatója. 2006 óta a GYNK Ingatlanfejlesztő Zrt. felügyelőbizottságának elnöke.

Györke Béla Budapesten született, 1942-ben. Diplomamunkájának témája az energiatakarékosság volt. Oklevelének átvétele után első munkahelye a Goldberger Textilnyomógyár volt, majd 1970-től az Energiagazdálkodási Intézetben dolgozott létesítménymérnöki beosztásban. 1969-ben megszerezte az energiagazdálkodási gazdasági mérnöki végzettséget. 1975-ben visszatért a textiliparba és a Pamutnyomóipari Vállalat főenergetikusa volt: a 8 gyárból álló nagyvállalat energiagazdálkodásával, energia-ellátásával összefüggő tevékenységet szervezte és irányította 1987-ig. 1987-ben az Ipari és Kereskedelmi Minisztériumba került, főtanácsosi munkakörbe. 1991-ben elvégezte a bajor kormány

által szervezett államigazgatási kurzust, majd 1993-ban közigazgatási alapvizsgát tett. 1994-től nyugalmába vonulásáig a Magyar Energia Hivatal igazgatóhelyettese, a fogyasztóvédelmi osztály vezetője volt. Itt először ennek a munkakörnek a megszervezése, kialakítása, majd az energiafogyasztóknak ill. -felhasználóknak az energiaszolgáltatással kapcsolatos problémáinak kezelése, megoldása volt a feladata. 2000-ben közigazgatási szakvizsgát tett.

Munkáján kívül aktívan részt vett különböző szakmai fórumokon (Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület, Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület) tevékenységében, ahol előadásokat tartott, konferenciákat szervezett, részt vett a vezetőség munkájában. Szakcikkei jelentek meg a Magyar Textiltechnika és az Energiagazdálkodás c. szakfolyóiratokban. Előadások tartásával, szakmai jegyzetek készítésével irányította az energetikus képzést. Társszerzője volt az Energetikai kézikönyvnek, szerkesztőbizottsági tagja és rovatvezetője volt az Energiafogyasztók Lapjának.

Munkássága elismeréseként 1986-ban és 1987-ben szakmai elismerő oklevelet kapott a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesülettől. 1992-ben az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület „Energiagazdálkodásért” kék koszorús díjjal, 1998-ban Szikla Géza-díjjal tüntette ki. 2003-ban a Klauzál Gábor-díjat vehette át.

Józsa Margit (Kovács Györgyné) Kapuváron született 1941-ben. Az egyetem elvégzése után a Magyar Viscosagyárban helyezkedett el, előbb a poliamidselelem-üzem kémiai laboratóriumának lett vezetője, később a textil laboratórium vezetését is ellátta. A későbbi átszervezések után az összes laboratóriumot átfogó központi laboratórium vezetője lett. Újabb átszervezések folytán átkerült a fejlesztési igazgatóságra, kutatási főosztályvezetői beosztásban. A szintetikus szálanyagokhoz kapcsolódó témák mellett új gyártási profilok keresésével is foglalkozott; ezek közé tartozott a biológiai szennyvíziszap mezőgazdasági hasznosítása és a cellulóz mikroszerkezetű gyöngyök előállítása. Az utóbbi módszer szabadalmat nyert és a vállalat később hasznosította. 1986 és 1989 között a Senior Váci Kötőtáru gyárban dolgozott a technológia fejlesztő osztályon, fejlesztő mérnökként, a színezés és a kelmekikészítés területén tevékenykedett. 1989-ben a Tungsram Gyárba került fejlesztő mérnöki beosztásba, ahol a fénycsővek fénypor gyártásának és az egyenletes felvétel problémáinak megoldásában vett részt.

Korompay Sándor 1941-ben Budapesten született. Már egyetemi tanulmányai ideje alatt dolgozott a Könnyűipari Tervező Iroda kalorikus osztályán, majd 1965-től, oklevelének megszerzését követően ugyanerre az osztályra került, ahol két év elteltével már csoportvezetői beosztásban dolgozott. 1969-ben került a Magyar Selyemipar Vállalat Kikészítőgyárába, mint energetikus. Irányításával zajlott le a gyár 40 t/h gőzteljesítményű kazánházának teljes rekonstrukciója. 1971-ben energetikus szakmérnöki diplomát szerzett. 1973-tól a Magyar Selyemipar Vállalat Igazgatóságán folytatta pályáját, ahol különböző beosztásokban a vállalati fejlesztéseket, beruházásokat irányította a szövöde, a textilkikészítés és a fonalterjedelmesítés szakterületén. 1994-től a Danfoss Kft. fűtéstechnikai csoportjánál dolgozott, amely elsősorban paneles épületek fűtési rendszereinek felújításával foglalkozott. 2006 végéig, nyugállományba vonulásáig vezette a Danfoss Kft. fűtéstechnikai részlegét. Ebben az időszakban szakmai lapokban több pub-

likációja jelent meg. 2007 óta fia cégénél, a Grappa Kft.-nél hőszivattyús rendszerek megvalósításával, levegős, kútvezes és szondás rendszerekkel foglalkozik.

Kovács György 1941-ben Vácott született. Vegyész-mérnöki pályafutását 1964-ben a Magyar Viscosa-gyárban kezdte, ahol rendre az üzemtechnológus, üzemvezető, főtechnológus, műszaki igazgató, beruházási és fejlesztési igazgató beosztásokon kívül a vállalat első számú vezetőjeként dolgozott. 1968-ban vegyiszl-gyártó szakmérnöki, 1980-ban mérnök közgazdász diplomát szerzett. 1986 és 1991 között a Taurus Gumiipari Vállalatnál a világbanki projektek előkészítésében, a pályázatok kidolgozásában, valamint egyes projektek megvalósításában vett részt. 1991-ben a Henkel-Taurus Kft. műszaki vezetőjeként folytatta tevékenységét. 1993-tól az ÁV Rt. ill. az ÁPV Rt.-nél a befektetési igazgatóságon, majd a közgazdasági igazgatóságon ügyvezető igazgatóhelyettesként dolgozott. Az ÁPV Rt. delegáltjaként a NEFAG Rt. igazgatóságának elnöke, ill. tagja, a Nitrokémia Rt. felügyelőbizottságának tagja, később elnöke volt. 2002 és 2005 között nyugdíjasként az Állami Erdészeti Szolgálatnál belső ellenőrként dolgozott.

Mező Péter 1940-ben született Budapesten. Gépészmérnöki oklevele megszerzését követően, 1965-től 1983-ig a Magyar Pamutipar szövetségében dolgozott; munkáját gyakornokként kezdte, végül a gyárrészt vezetője lett. 1983 és 1987 között a Pamutnyomóipari Vállalat központjában volt a szövő osztály vezetője, majd 1987–1988-ban az Albertfalvai Cérnázógyárba került mint szövővezető. 1988-tól 1990-ig a Kőbányai Textilműveknél dolgozott műszaki vezetői beosztásban, majd 1990 és 2000 között a Cantoni Kft. minőségügyi vezetője és a belső értékesítés vezetője volt. Mivel a gyár olasz érdekeltségű volt, megtanult olaszul.

Kezdő mérnökként az akkor kibontakozó Fiatal Műszakiak és Közgazdászok Tanácsa (FMKT) mozgalomban talált értelmes feladatokat. Munkahelye is felkarolta a témát, az országos nagyvállalat vezetőnek is hirdettek minősítő versenyt. Több alkalommal megnyerte a szövösök versenyét. A gyárba kihelyezett technikumban munkája mellett 8 éven át tanított, ez alatt négy osztályt juttatott el az érettségiig. Az igazi gépészeti feladatokkal akkor találkozott, amikor megkezdődött a szövőde automatizálása. A gépgyáraktól anyagi okokból csak az alapgépeket tudták megvásárolni, a rászerezendő ládatáras cséveváltó automatát itthon gyártatták le és maguk szerelték fel.

Dr. Piskó Ágota (dr. Orbán Istvánné) 1936-ban született Budapesten. A diploma megszerzése után a Budapesti Harisnyagyárban helyezkedett el és itt dolgozott 1994-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig. 1974-ig technológiai és laborvezetőként, majd 1974-től gyárrészt vezető

főmérnökként tevékenykedett. 1970-ben textilvegyész szakmérnöki oklevelet, 1975-ben műszaki doktori címet szerzett. 1994–1995-ben a Faser Kft. zoknigyártó üzemét vezette, majd az 1995–2000 közötti időszakban a Senior Váci Kötöttárugyár Rt. szaktanácsadója volt, emellett a festődét és a kikészítő üzemét irányította. 2001–2002-ben a Sintex KKT 3 Kft.-nél volt szaktanácsadó, majd a Techcraft Kft. felkérésére egy vertikális textilkikészítő üzem Indiába telepítéséhez végezte el a géppark minősítését. 2003-tól 2005-ig szakmai anyagot gyűjtött a Textil- és Textilruházati Ipartörténeti Múzeum „Mesélő harisnyák” című kiállításához. 1991-től 1995-ig a Műegyetemen tagja volt a Vegyész-mérnöki és Biomérnöki Kar vizsgáztató bizottságának, valamint gyakorlatvezetőként is közreműködött a kar oktató munkájában. Folyamatosan részt vett a Szerves Kémia és Technológia Tanszék kutatómunkájában és annak publikálásában. A Mérnöki Kamara bejegyzett szakértője a textilkikészítés szakterületén. 1994 óta titkára a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület textilvegyész és kolorista szakosztályának. A Textilvegyész és Kolorista Egyesületek Nemzetközi Szövetsége intézőbizottságában Magyarország egyik képviselője és 3 évig ellátta a Szövetség titkári teendőit is. A Magyar Textiltechnika c. szakfolyóirat szerkesztőbizottsági tagja. 2009-ben Eötvös Loránd-díjat kapott.

Vass Zoltán Győrben, 1942-ben született. Diplomájának megszerzése után a Győri Textilműveknél helyezkedett el, mint energetikus, majd főenergetikus. Fő feladata a széntüzelésű gőzkazánok előbb olaj-, majd gáztüzelésre való átalakítása volt. A hulladék hő visszanyerése terén jelentős sikereket ért el. Tervezőként meghatározó szerepe volt a cég pamutfonodájának kli-matizálásában: Magyarországon először alkalmaztak gőzsugár elvén működő klímaberendezést 10 ezer négyzetméteres ipari csarnokban. 1977-ben kinevezték a vállalat vezérigazgatójává. Jelentős fejlesztéseket hajtottak végre: kialakították az ország egyetlen finomtextiliát előállító tarkánszövő üzemét, aminek eredményeként bejutottak a nyugat-európai piacok mellett a japán piacra is. Amerikai, majd japán tanácsadók segítségével teljes körű vállalati minőségbiztosítási rendszert alakítottak ki, a hazai textiliparban elsőként.

A textilipar magyarországi válsága után reorganizációs feladatokat vállalt a Kaposvári Húskombinátnál, a Thur Húsipari Vállalatnál, a Debreceni Gördülőcsapágy Műveknél, valamint a Diósgyőri Gépgyárnál. 2004-től a Magyar Posta Rt. vezérigazgatói tanácsadójaként a budaörsi levélfeldolgozó újraindítása, majd fejlesztése volt a feladata. 2009 óta az ELTEX hulladékfeldolgozó és -hasznosító vállalat műszaki igazgatójaként dolgozik.

Dr. Dévay Józsefné 1925–2015

2015. május 11-én, életének 90. évében elhunyt dr. Dévay Józsefné – Eta, a kiváló textilvegyész szakember, többek között számos TMTE rendezésű nemzetközi konferencia szinkrontolmácsa.

1949-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett vegyész diplomát. Először az egyetem Kolloidkémiai Tanszékén dolgozott, majd a Textilipari Kutató Intézetben folytatta munkáját. Az optimális folyamatos pamutfe-

hérítés kidolgozásában vett részt dr. Rusznák István irányításával. Később a cellulóz belső szerkezetének vizsgálatával, a műgyantás kikészítések hatásával foglalkozott. 1960 és 1965 között a Selyemkikészítő-gyárban, majd a Kőbányai Textilművekben tevékenykedett. Ez utóbbi

munkahelyén – elsőként a hazai pamutiparban – a poliészter keverékszövetek színezésének és kikészítésének kidolgozásában ért el jó eredményeket, és meghatározó szerepe volt a gyár rekonstrukciójának megkezdésében is.

1965-től a Könnyűipari Minisztériumban dolgozott főmérnökként és más beosztásokban. Többek között sikeresen működött közre a hazai műbörgyártás fejlesztésében is. 1982-től korrektor volt a Lapkiadó Vállalatnál és tolmács a Magyar Selyemipar Vállalatnál. Munkája mellett 1966-ban a BME vegyészmérnöki karán kitüntetéses textilvegyszer szakmérnöki oklevelet szerzett.

1950 óta volt tagja egyesületünknek, hosszú ideig a Magyar Textiltechnika szerkesztő bizottságában is aktívan részt vett. Számos szakcikket publikált, széleskörű szakfordítói tevékenységet folytatott. Eredményes munkáját számos kitüntetéssel ismerték el, többek között a Textilipar fejlesztéséért érem I. fokozatában részesült.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében.